

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 21/2014
22.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Симовића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Симовића, адв. М.З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 1/2012 од 17.12.2013. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 5/14 од 16.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Симовића, адв. М.З., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 1/2012 од 17.12.2013. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 5/14 од 16.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 1/2012 од 17.12.2013. године, окривљени Александар Симовић оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 5. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 20 година и кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година.

На основу члана 87. КЗ према окривљеном Александру Симовићу изречена је мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Оштећени Г.В. упућен је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, а о трошковима кривичног поступка је одлучено да се донесе накнадно посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 5/14 од 16.05.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца за организовани криминал, окривљеног Александра Симовића и његовог браниоца адвоката М.З. и пресуда Посебног одељења Вишег суда у Београду К По1 1/12 од 17.12.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Александра Симовића, адв. М.З., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) став 2. и 3. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине у целини или делимично и предмет врати на поновни поступак и одлуку, или пак исте преиначи.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Симовића, адв. М.З., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одлучио да у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку о седници већа не обавести јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ број 72/11 од 28.09.2011. године) у односу на радње у поступку, предузете пре почетка примене новог Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 45/13) нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Александра Симовића у захтеву за заштиту законитости указује да се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати, тј. на записнику о саслушању сведока С.К. пред Жупанијским судом у Загребу од 13.08.2010. године, који је сачињен на страном – хрватском језику, па је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а коју повреду другостепени суд није отклонио.

Изнети наводи захтева, браниоца окривљеног су по налажењу Врховног касационог суда неосновани.

Неосновано бранилац окривљеног Александра Симовића у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и при том као незаконит доказ означава записник о саслушању сведока С.К. сачињен од стране истражног судије Жупанијског суда у Загребу брј 24-Кпр-2964/10 од 13.08.2010. године, наводећи да се ради о „доказу који је сачињен на страном – хрватском језику“ те да је наведени записник морао бити преведен на српски језик и то од стране овлашћеног судског преводиоца.

Изнети наводи су, по налажењу Врховног касационог суда, без утицаја на оцену о законитости процесне радње прибављања записника, која се сходно члану 604. став 1. ЗКП оцењује по одредбама ЗКП („Службени лист СРЈ“ бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04 ... 76/10) („у даљем тексту раније важећи ЗКП“), који је био на снази у време предузимања те радње.

Одредбом члана 18. став 2. раније важећег ЗКП, прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су сами по себи или по начину прибављања у супротности са Уставом или потврђеним међународним уговором, или су овим закоником или другим законом изричито забрањени. Одредбом члана 16. сада важећег ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 45/13) који је важио и у време одржавања главног претреса, када је извршен увид у овај записник, одређено је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Из списка предмета произилази да је записник о саслушању сведока С.К., прибављен путем међународне правне помоћи, при чему су у потпуности поштоване одредбе Закона о потврђивању Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима. Сам записник о саслушању сведока С.К. садржи све податке који су потребни у складу са одредбама ЗКП који је важио у време предузимања те радње. Стога су неосновани наводи захтева да је наведени записник по начину прибављања у супротности са одредбом члана 16. сада важећег ЗКП, због чега није било места издвајању овог записника из списка предмета.

Са аспекта права на одбрану окривљеног, записник о саслушању сведока С.К. је законит доказ јер су окривљени Александар Симовић, и његов бранилац имали могућност да се благовремено упознају са садржином записника о његовом саслушању пред Жупанијским судом у Загребу, а након тога су имали прилику да непосредно на главном претресу испитају овог сведока и стављају примедбе на његов исказ.

Приговор неразумљивости хрватског језика окривљени, ни његов бранилац нису ставили на главном претресу - непосредно након вршења увида у овај записник, нити су ставили примедбу неразумљивости језика на коме се сведок изјашњавао на главном претресу, када је суд констатовао да је сведок у потпуности поновио исказ који је раније дао и који чини садржину наведеног записника. Неоснован је стога навод захтева да је записник о саслушању сведока

С.К. пред Жупанијским судом у Загребу, незаконит јер је сачињен на хрватском језику, што би био разлог за његово издвајање из списка предмета.

Одредбом члана 68. став 1. тачка 1) ЗКП, који је важио у време одржавања главног претреса, прописано је да окривљени има право да у најкраћем року, а увек пре првог саслушања, подробно и на језику који разуме буде обавештен о делу које му се ставља на терет, о природи и разлозима оптужбе, као и да све што изјави може да буде коришћено као доказ у поступку, а иста права окривљеног предвиђена су и одредбом члана 33. Устава Републике Србије.

Језик који је коришћен приликом сачињавања предметног записника – хрватски језик је у великој мери сличан српском језику по свим објективним критеријумима.

Према томе, приговор незаконите употребе хрватског језика није суштинске природе, јер се објективно и субјективно ради о језику који окривљени разуме, па чињеница да записник није преведен са хрватског на српски језик не чини тај записник незаконитим доказом. Овај став, који су заузели првостепени и другостепени суд у својим пресудама у потпуности одговара правном стандарду Европског суда за људска права израженом у пресуди „Lager Blom против Шведске“, у којој је као мерило разумљивости језика у смислу поштовања права на правично суђење, означено такво познавање језика да окривљени може разумети оптужбе које су му стављене на терет и изнети своју одбрану пред судом, што подразумева разумевање исказа саслушаних сведока и садржине изведених доказа, на шта окривљени ни бранилац у току главног претреса нису имали приговора.

Дакле, записник који је сачињен на хрватском језику, сходно наведеним одредбама ЗКП и Устава Републике Србије, сачињен је на језику који окривљени разуме, а садржина записника цењена је у склопу исказа сведока С.К. датог у доказном поступку на главном претресу па се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да је записник морао бити преведен на српски језик од стране овлашћеног преводиоца, а пропуст да се то учини, представља битну повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наводи захтева да окривљени Александар Симовић није оглашен кривим као саизвршилац, већ као извршилац кривичног дела, а из радњи извршења кривичног дела произилази да је учествовало више лица, указује се на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а Врховни касациони суд исте оцењује неоснованим.

Наиме, исту повреду закона бранилац је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 4 образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и на исте упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да поднети захтев браниоца окривљеног Александра Симовића, адв. М.З. је у целини неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.